39

இராஜாவும் அவரது ஸ்தானாபதிகளும்

மத். 10, ஒரு ஆழ்ந்த கண்ணோட்டம்

மத்தேயுவின் சுவிசேஷ புத்தகத்தில், இராஜாவும் அவரது இராஜ்யமும் என்ற கருத்தின்மீது வலியுறுத்தம் செலுத்தப்படுகிறது.[1] நமது படிப்பில் இவ்விடம் வரைக்கும் மத்தேயு, இராஜாவின் மாண்புகளை வலியுறுத்தி, நிறைவேறின தீர்க்கதரிசனங்களையும் பலத்த அற்புதங்களையும் பற்றிய ஒரு பதிவேட்டை அளித்திருக்கிறார்.

ஆயினும், மத்தேயு 9ம் அதிகாரத்தின் முடிவில், இயேசு இராஜா ஒரு தேவையைக் கொண்டிருந்தார். அவர், "சகல பட்டணங்களையும் கிராமங்களையும் சுற்றி நடந்து, ஜெப ஆலயங்களில் உபதேசித்து, இராஜ்யத்தின் சுவிசேஷத்தைப் பிரசங்கித்து, ஜனங்களுக்கு உண்டாயிருந்த சகல வியாதிகளையும் சகல நோய்களையும் நீக்கி, அவர்களைச் சொஸ்தமாக்கினார்" (9:35). அவரது இருதயம் மக்கள் கூட்டத்தின்மீது மனமுருகியது (9:36); ஆனால் அறுவடை அதிகமாக இருந்தபோதிலும் வேலையாட்கள் குறைவாகவே இருந்தார்கள் (9:37). கிறிஸ்து இந்தப் பணிப்பொறுப்பைத் தனியாகச் செய்ய இயலாதிருந்தது; அவருக்கு உதவி தேவைப்பட்டது. செய்தியைப் பரப்புவதில் உதவி செய்வதற்கு அவர் பன்னிரெண்டு விசேஷ பிரதிநிதிகளைத் தேர்ந்தெடுத்தார் (10:2-4).[2]

மத்தேயு 10ம் அதிகாரம், இயேசு அப்போஸ்தலர்களைக் கலிலேயாவில் பிரசங்கிக்க அனுப்புதல் பற்றிய விவரம் கொண்டதாக உள்ளது. இது இயேசு அவர்களுக்குக் கொடுத்த அறிவுறுத்துதல்களை அடிப்படையாகக் கொண்டுள்ளது (மத். 10:5; 11:1ஐக் காணவும்). கட்டளைகளில் பெரும்பாலானவை அந்தக் குறிப்பிட்ட பயணத்துடன் தொடர்பு கொண்டிருந்தன. எடுத்துக்காட்டாக, பன்னிருவர் புறஜாதியாரிடமோ அல்லது சமாரியர்களிடமோ செல்லாமல் யூதர்களிடம் மாத்திரம் செல்ல வேண்டியிருந்தது (10:5, 6).

நாம் அதிகமாக நெருங்கிக் காணுகையில், கர்த்தர் அவர்களை ஒரு பிந்திய காலத்திற்கு, தாம் பரலோகத்திற்கு திரும்பச் சென்ற பின்பு அவர்கள் தமது பிரதிநிதிகளாக இந்த பூமியில் இருக்கும் காலத்திற்கு அவர்களைத் தயார் செய்வித்தார் என்றும் நாம் காண்கின்றோம். "அவர் நிமித்தம்" அவர்கள் "அதிபதிகளுக்கு முன்பாகவும், இராஜாக்களுக்கு முன்பாகவும்" கொண்டுபோகப்படுவது பற்றியும், அவர்கள் யூதர்களுக்கும் புறஜாதி

களுக்கும் சாட்சிகளாக இருப்பார்கள் என்றும் அவர் [இயேசு] அவர்களை [அப்போஸ்தலர்களை]ப் பற்றிப் பேசினார் (வ. 18). புறஜாதியாரைத் தவிர்த்த இந்த நிகழ்ச்சி, இப்பயணத்தில் நடைபெறவில்லை. மாறாக, அந்தத் தீர்க்கதரிசனக் கூற்று, அப். நடபடிகள் புத்தகத்தில் பதிவுசெய்யப்பட்டுள்ள நிகழ்ச்சிகளின் (எடுத்துக்காட்டாக, அதிகாரங்கள் 23முதல் 26வரையில் காணவும்) போது நிறைவேற்றமடைந்தது. வேறு வார்த்தைகளில் சொல்லுவதென்றால், அப்போஸ்தலர்களுக்கு இயேசுவின் அறிவுறுத்துதல்கள், அவர்களின் உடனடியான அறைகூவலுக்கு அப்பால் சென்றன.

அதிகாரம் 10, நமக்கும் பாடங்களைக் கொண்டுள்ளது. நான் இந்தப் பிரசங்கத்தில் இவ்வதிகாரத்தை முற்றிலுமாக எடுத்துரைத்து முடிக்க இயலாது, ஆனால் இதிலிருந்து கடந்த காலத்தில் இருந்த ஸ்தானாபதிகள் மற்றும் நிகழ்காலத்தில் இருக்கின்ற ஸ்தானாபதிகள் ஆகியோரைப் பற்றிய சிந்தனைகளை எடுத்துத்தர விரும்புகின்றேன்.

கடந்த காலத்தில் ஸ்தானாபதிகள்

கடந்த காலத்தின் ஸ்தானாபதிகளுடன் நாம் தொடங்குவோம்: இவர்கள் கிறிஸ்துவுக்கென்று விசேஷித்த வகையில் ஒருவேளைக்காக ஸ்தானாபதிகளாயிருந்தவர்கள்.[3] இந்த மனிதர்கள் "அப்போஸ்தலர்கள்" என்று அழைக்கப்பட்டார்கள் (வ. 2). "அப்போஸ்தலர்" என்ற வார்த்தையானது "அனுப்பப்பட்ட ஒருவர்" என்று நேரடியாக அர்த்தப்படும் கிரேக்க வார்த்தையின் ஒலி பெயர்ப்பு வார்த்தையாக உள்ளது. இந்த வார்த்தை சில வேளைகளில் அனுப்பப்பட்ட யாராவது ஒருவரைக் குறிப்பதற்காக பொதுவான அர்த்தத்தில் உபயோகப்படுத்தப்பட்டது - விசேஷமாகக் கர்த்தரால் அனுப்பப்பட்ட ஒருவரை (2 கொரி. 8:23; பிலி. 2:25), ஆனால் இந்தப் பன்னிரு மனிதர்களும் விசேஷித்தவர்களாய் இருந்தார்கள். இவர்கள் தனிச்சிறந்த தகுதிகளைக் கொண்டிருக்க வேண்டியிருந்தது (அப். 1:21, 22; 1 கொரி. 9:1; எபே. 4:11ஐக் காணவும்). இது பின்தொடர்ந்து வரும் சந்ததியினருக்கு பின்வைத்துச் செல்லப்படும் பதவியாக இருக்க முடியாதிருந்தது.[4] வசனம் 2ல் இருந்து 4வரையுள்ள பகுதியில் இந்த விசேஷித்த ஸ்தானாபதிகள் பட்டியலிடப்பட்டுள்ளார்கள்:

> அந்தப் பன்னிரண்டு அப்போஸ்தலருடைய நாமங்களாவன: முந்தினவன் பேதுரு என்னப்பட்ட சீமோன், அவன் சகோதரன் அந்திரேயா, செபதேயுவின் குமாரன் யாக்கோபு, அவன் சகோதரன் யோவான், பிலிப்பு, பற்தொலொமேயு, தோமா, ஆயக்காரனாகிய மத்தேயு, அல்பேயுவின் குமாரன் யாக்கோபு, ததேயு என்னும் மறுநாமமுள்ள லெபேயு, கானானியனாகிய சீமோன், அவரைக் காட்டிக்கொடுத்த யூதாஸ்காரியோத்து என்பவைகளே.

இந்தப் பட்டியலை நாம் வாசிக்கையில், இரு உண்மைகள் நமக்கு உரைக்கின்றன: (1) உலகத்தின் நிலைப்பாட்டிலிருந்து கண்ணோக்குகையில், இவர்கள் சாதாரண மனிதர்களாய் இருந்தார்கள். இவர்கள், உயர்த்தப்

பட்ட சமூக அந்தஸ்து, விசேஷித்த பயிற்சி, தனிச்சிறப்பான திறமைகள் போன்ற எதுவும் இல்லாதவர்களாய் இருந்தார்கள். இவர்கள் ஒரு அசாதாரணமான பணிப்பொறுப்பை நிறைவேற்றுவதற்கென்று அழைக்கப் பட்ட சாதாரண மனிதர்களாய் இருந்தார்கள். கர்த்தர், எவரொருவரையும் மற்றும் ஒவ்வொருவரையும் பயன்படுத்த முடியும். (2) எந்த ஒரு நிலைப்பாட்டிலிருந்து நோக்கினாலும், இது ஒரு வினோதமான கலவையாக இருந்தது. எடுத்துக்காட்டாக, ரோமர்களுக்காக வரிவசூலித்துக் கொண்டிருந்த மத்தேயு, தீவிரவாதியான சீமோனுடன் சேர்ந்து ஊழியம் செய்துகொண்டிருந்தார். தீவிரவாதிகள் (இது ஆங்கில வேதாகமத்தில் Zealot *என்றுள்ளது மற்றும், தமிழ் வேதாகமத்தில் செலோத்தே என்று ஒலிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது) என்பவர்கள் தீவிரவாதத்தில் பயிற்சிபெற்று, நாட்டினத்தின்மீது வைராக்கியமான கொள்கை கொண்டவர்களாய் இருந்தார்கள்.[5] அவர்கள் இயேசுவைச் சந்திப்பதற்கு முன்பு, சீமோன் ஒரு குறுவாளை மத்தேயுவின் நெஞ்சில் செருகக் கூடியவராக இருந்திருக்கலாம் - ஆனால் கர்த்தரோ எல்லா மக்களும் சமாதானத்தில் வாழ உதவி செய்ய முடியும்.*

இவர்கள் விசேஷித்த ஸ்தானாபதிகளாய் இருந்ததால், மத்தேயு 10ன் எல்லா விஷயங்களும் நமக்கு நடைமுறைப்படும் என்று நாம் எதிர்பார்க்கக் கூடாது. இந்த அதிகாரம் அம்மனிதர்கள் மற்றும் அவர்களின் பணிப் பொறுப்பு பற்றி தனிச்சிறந்த பல அம்சங்களைக் கூறுகிறது.

அவர்களின் விசேஷித்த மதிப்புகள் (வ. 1, 8)

அப்போஸ்தலர்களுக்கு விசேஷ மதிப்புகள் தரப்பட்டிருந்தன (அப். 2:43; 2 கொரி. 12:12; எபி. 2:1-4 ஆகிய வசனங்களைக் காணவும்). அவர்களுக்கு, பிசாசுகளைத் துரத்தவும், நோயாளிகளைக் குணமாக்கவும், மரித்தோரை எழுப்பவும் வல்லமையளிக்கப்பட்டிருந்தது (மத். 10:1, 8). இயேசு முதன்முறையாகத் தமது அற்புத வல்லமைகளைப் பகிர்ந்து கொண்டிருந்தார். தேவன் யாருக்கேனும் கட்டளை கொடுக்கிறபோது, அந்தக் கட்டளையை நிறைவேற்றுவதற்கு அவசியமான எல்லாவற்றையும் அவர்மீது பொழிகின்றார்.

பன்னிருவர் கொண்டிருந்த அதே வல்லமைகள் உங்களுக்கும் எனக்கும் தரப்பட்டிருப்பதில்லை, ஆனால் கொள்கை ஒன்றுபோலவே உள்ளது: தேவனுடைய கட்டளையை நிறைவேற்ற நமக்குத் தேவையானவற்றை அவர் நமக்குத் தருவார்.

அவர்களுக்குத் தரப்பட்ட விசேஷித்த கட்டளை (வ. 5-7)

அப்போஸ்தலர்களுக்கு ஒரு விசேஷித்த கட்டளை தரப்பட்டது, இதை நாம் வரையறைக்குட்பட்ட கட்டளை என்று அழைக்கின்றோம். இது நோக்க அளவில் வரையறைக்கு உட்பட்டதாக உள்ளது: ஏற்கனவே குறிப்பிட்டபடி, அவர்கள் புறஜாதியாரிடத்திலோ அல்லது சமாரியர்களிடத் திலோ செல்லாமல், யூதர்களிடத்தில் மாத்திரம் செல்ல வேண்டியதா யிருந்தது (வ. 5, 6). இது தனது செய்தியிலும் வரையறைக்குட்பட்டதாக

இருந்தது: அவர்கள், "பரலோக ராஜ்யம் சமீபத்திருக்கிறது" என்று பிரசங்கிக்க வேண்டியதாக இருந்தது (வ. 7). அவர்கள் வரவிருந்த ராஜ்யத்திற்கு மக்கள் தயாராவதற்காக மக்களை மனந்திரும்பும்படி கேட்டுக்கொள்ள வேண்டியதாக இருந்தது (மாற். 6:12; மத். 3:2; 4:17ஐக் காணவும்).

நமக்குத் தரப்பட்டுள்ள கட்டளை மாறுபட்டதாக உள்ளது; இதை நாம் பிரதான கட்டளை என்று அழைக்கின்றோம் (மத். 28:18-20; மாற். 16:15, 16). இது நோக்க அளவில் வரையறையற்றதாக உள்ளது: நாம் உலகமெங்கும் செல்ல வேண்டியதாயிருக்கிறது (மத். 28:19; மாற். 16:15). பிரதான கட்டளை தனது செய்தியிலும் வரையறையற்றதாக உள்ளது: நாம் சுவிசேஷத்தை அதன் நிறைவில் எல்லா மனிதர்களுக்கும் பிரசங்கிக்க வேண்டியதாயிருக்கிறது. கிறிஸ்து இராஜா வந்திருக்கின்றார் என்றும், அவரது இராஜ்யம்/சபை நிலைநாட்டப்பட்டுள்ளது என்றும், எவரொருவரும் அதற்குள் வரலாம் என்றும் நாம் கூறவேண்டியதாக இருக்கிறது!

அவர்களுக்குத் தரப்பட்ட விசேஷித்த அறிவுறுத்துதல் (வ. 9-16)

அப்போஸ்தலர்களுக்கு விசேஷித்த அறிவுறுத்துதல்கள் தரப்பட்டன: அவர்கள் இலகுவாக (பொருட்கள் எதுவும் எடுத்துச் செல்லாமல்) பயணம் செய்ய வேண்டியிருந்தது (மத். 10:9, 10) மற்றும் தங்களை ஏற்றுக் கொள்பவர்களின் வீடுகளில் தங்க வேண்டியிருந்தது (வ. 11-13அ). ஏற்றுக் கொள்ளாதவர்களிடம் அவர்கள் தங்கள் நேரத்தை வீணாக்காமல், புறக்கணிக்கப்படும்போது அவ்விடத்தை விட்டுக் கடந்து செல்ல வேண்டியதாக இருந்தது (வ. 13ஆ-15). அவர்கள் தங்கள் போதனையில் ஞானத்தை பயன்படுத்த வேண்டியதாயிருந்தது (வ. 16ஆ).

இந்த அறிவுறுத்துதல்கள் அவர்களுக்கென்றே குறிப்பாகத் தரப் பட்டன, ஆனால் உங்களுக்கும் எனக்கும் இவைகளைப் போன்ற பாடங்கள் அவசியமாக உள்ளன. நமக்குத் தேவையானவற்றை அளிக்கின்ற விஷயத் தில் நாம் கர்த்தரைச் சார்ந்திருக்க கற்றுக்கொள்ள வேண்டும். நாம் அவசர உணர்கருத்தினால் நிறைந்தவர்களாக இருக்க வேண்டும். நாம் கர்த்தருடைய ஊழியத்தில் முடிவெடுக்கும் விஷயங்களில் ஞானத்தையும் பகுத்தறிவையும் பயன்படுத்துவது அவசியமானது.

அவர்களின் விசேஷித்த ஊக்குவிப்பு (வ. 19, 20, 40-42)

கடைசியாக, அப்போஸ்தலர்களுக்கு விசேஷித்த ஊக்குவிப்பு தரப்பட்டிருந்தது: அவர்கள் கைது செய்யப்படும்போது, அவர்கள் என்ன பேசவேண்டும் என்பதைப் பரிசுத்த ஆவியானவர் அவர்களுக்கு கூறுவார் என்று உரைக்கப்பட்டதன் மூலம் அவர்கள் ஊக்கப்படுத்தப்பட்டார்கள் (வ. 19, 20). பர்ட்டன் காஃப்மேன் என்பவர், "இது புதிய ஏற்பாட்டில் அப்போஸ்தலர்களை சகல சத்தியத்திற்குள்ளும் வழிநடத்தின ஏவுதலின் பலத்த கூற்றுக்களில் ஒன்றாக உள்ளது" என்று கூறினார்.[6] இதற்கு நேர்மாறாக, நீங்களும் நானும் மற்றவர்களுக்குப் "பதில் கொடுக்க" முடிபவர்களாய்

இருப்பதற்குப் படிக்க வேண்டியதாக உள்ளது (1 பேது. 3:15).

கிறிஸ்துவின் விசேஷித்த ஸ்தானாபதிகளாக அவர்கள் அவரைப் பிரதி நிதித்துவப்படுத்துவதாக கிறிஸ்துவின் நிச்சயப்படுத்துதலினாலும் அவர்கள் ஊக்கப்படுத்தப்பட்டார்கள். அவர்களை ஏற்றுக்கொள்ளுகின்ற எவரும் அவரையே [இயேசுவையே] ஏற்றுக்கொண்டார் என்று அவர்களுக்கு அவர் கூறினார் (வ. 40-42).[7] ஒரு நாட்டின் அரசர் அல்லது அதிபரால் கட்டளையிடப்படுதல் என்பது ஒரு மாபெரும் கனத்திற்குரிய விஷயமாக இருக்கும். "இராஜாதி இராஜாவும், கர்த்தாதி கர்த்தாவுமாக" (வெளி. 19:16) இருக்கின்றவரால் கட்டளையிடப்படுதல் என்பது இன்னும் எவ்வளவு அதிக கனத்திற்குரிய விஷயமாக இருக்கிறது!

அப்போஸ்தலர்கள் இயேசுவின் விசேஷித்த ஸ்தானாபதிகளாய் இருந்தார்கள் என்பதை நான் மீண்டும் உங்களுக்கு வலியுறுத்துகின்றேன். அவர்களுக்குத் தரப்பட்ட தனிப்பட்ட அறிவுறுத்துதல்கள் (தாங்கள் என்ன கூறவேண்டும் என்பதைப் பற்றி அவர்கள் எதையும் யோசிக்க வேண்டாம் என்பது போன்ற அறிவுறுத்துதல்கள்) நமக்கு நடைமுறைப்படுவதில்லை.

இப்போதைக்கான ஸ்தானாபதிகள்

இந்த அதிகாரத்தில் நமக்கும் பாடங்கள் உள்ளன - எனவே நாம் நிகழ்காலத்தில் ஸ்தானாபதிகளாய் இருப்பவர்களிடமாய்த் திரும்புவோம்: இவர்கள் இயேசுவின் அன்றாட ஸ்தானாபதிகளாய் இருக்கின்றார்கள். நீங்களும் நானும், அப்போஸ்தலர்கள் இருந்தது போன்ற விசேஷித்த கருத்தறிவில் ஸ்தானாபதிகளாய் இருப்பதில்லை, ஆனாலும் நாம் இன்னமும் இப்பூமியில் கர்த்தரைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகின்றோம். பவுல் கொரிந்தியர்களுக்குப் பின்வருமாறு எழுதினார்:

> *இப்படியிருக்க, ஒருவன் கிறிஸ்துவுக்குள்ளிருந்தால் புதுச்சிருஷ்டியா யிருக்கிறான்; பழையவைகள் ஒழிந்துபோயின, எல்லாம் புதிதாயின. இவையெல்லாம் தேவனாலே உண்டாயிருக்கிறது; அவர் இயேசு கிறிஸ்துவைக் கொண்டு நம்மைத் தம்மோடே ஒப்புரவாக்கி, ஒப்புர வாக்குதலின் ஊழியத்தை எங்களுக்கு ஒப்புக்கொடுத்தார். அதென்ன வெனில், தேவன் உலகத்தாருடைய பாவங்களை எண்ணாமல், கிறிஸ்துவுக்குள் அவர்களைத் தமக்குள் ஒப்புரவாக்கி, ஒப்புரவாக்குத லின் உபதேசத்தை எங்களிடத்தில் ஒப்புவித்தார்.*
>
> *ஆனபடியினாலே, தேவனானவர் எங்களைக்கொண்டு புத்தி சொல்லுகிறதுபோல, நாங்கள் கிறிஸ்துவுக்காக ஸ்தானாபதிகளா யிருந்து, தேவனோடே ஒப்புரவாகுங்கள் என்று, கிறிஸ்துவினிமித்தம் உங்களை வேண்டிக்கொள்ளுகிறோம் (2 கொரி. 5:17-20).*

பவுலின் வார்த்தைகள் அவரது சொந்த ஊழியத்திற்கு அடிப்படைக் குறிப்புக் கொண்டிருந்தன, ஆனால் சபை அதே போன்ற ஊழியத்தைக் கொண்டுள்ளது என்று - அதாவது, ஒவ்வொரு கிறிஸ்தவருமே மனிதர்களை யும் தேவனையும் ஒப்புரவாக்கும் பொறுப்புடையவர்களாக இருக்கின்றார் கள் மற்றும் நாம் அவ்வாறு செய்யும்போது, நாம் "கிறிஸ்துவுக்காக"ப்

பேசுகின்றோம் என்று அது மறைமுகமாய் உணர்த்துவதாகக் காணப் படுகிறது.

இன்றைய நாட்களில் உண்மையான கிறிஸ்தவர்கள் இவ்வுலகில் இயேசுவின் பிரதிநிதிகளாக இருக்கின்றார்கள் என்று வேதவசனத்தின் பல பகுதிகள் வலியுறுத்துகின்றன; கிறிஸ்துவையும் அவரது உண்மையான பின்பற்றாளர்களையும் பிரித்தல் என்பது சாத்தியமற்றது என்று புதிய ஏற்பாடு போதிக்கிறது. யாரேனும் ஒருவர், இயேசுவின் சீஷர்களுக்கு ஒரு கலசம் தண்ணீர் கொடுத்தாலும், அது அவர் இயேசுவுக்கே செய்த ஊழியமாகக் கருதப்படும் (மத். 10:42; 25:35, 40ஐக் காணவும்). சபையின் உறுப்பினர்களைச் சவுல் துன்புறுத்தியபோது (அப். 8:3), அவர் உண்மையில் கிறிஸ்துவையே துன்புறுத்திக் கொண்டிருந்தார் (அப். 9:4).

நாம் அவரது சரீரமான (1 கொரி. 12:13) சபைக்குள் ஞானஸ்நானம் பெற்றுள்ளோம், இது அவரது "நிறைவு" என்று கூறப்படுகிறது (எபே. 1:22, 23). நாம் ஞானஸ்நானம் பெறும்போது, நாம் கர்த்தரை "தரித்துக் கொள்ளுகின்றோம்" (கலா. 3:27). நாம் இயேசுவுக்குள் இருக்கின்றோம், மற்றும் அவர் நமக்குள் இருக்கின்றார் (ரோமர் 8:1; கொலோ. 1:27). நாம் ஒவ்வொருவரும், "... இனி நான் அல்ல, கிறிஸ்துவே எனக்குள் பிழைத்திருக்கிறார்" என்று கூறமுடியும் (கலா. 2:20).

வில்லியம் பார்க்ளே என்பவர், "கிறிஸ்தவர் என்பவர், மனிதர்களுக்குக் கிறிஸ்துவின் ஸ்தானாபதியாக இருக்கின்றார். அவர் கிறிஸ்துவின் பிரசன்னத்திலிருந்து செல்லுகின்றார், தமது எஜமானரின் வசனத்தையும் வனப்பையும் தம்முடன் சுமந்து செல்லுகின்றார்" என்று எழுதினார்.[8] முன்பே குறிப்பிட்டபடி, நாம் அவரது கட்டளையைப் பெற்றிருக்கின் றோம்: கர்த்தருடைய பிரதிநிதிகளாக உலகம் முழுவதிலும் சென்று அவரது செய்தியை எல்லா மனிதர்களுக்கும் எடுத்துச் செல்லுதல் (மத். 28:18-20; மாற். 16:15, 16). இதைச் சிந்தையில் காத்துக்கொண்டவர்களாய், நாம் நமது வேத பாடப் பகுதிக்குத் திரும்பி அதிலிருந்து, கிறிஸ்துவின் நிகழ்கால ஸ்தானாபதிகளுக்கு நடைமுறைப்படக் கூடிய பொதுவான சத்தியங்களைத் தரவழைப்போம்.

வாழ்வதற்கு ஒரு வாழ்க்கை (வ. 28, 32, 33, 37-39)

கிறிஸ்துவின் ஸ்தானாபதிகள் என்ற வகையில், நாம் ஒரு விசேஷித்த வகையான வாழ்வை வாழ வேண்டும். நாம் இராஜாவை பிரதிநிதித்துவப் படுத்துகின்றோம் என்பதை நினைவில் வையுங்கள்!

இது தெய்வ பயம் என்ற பண்பைக் கொண்ட ஒரு வாழ்வாக இருக்க வேண்டும். இயேசு, "ஆத்துமாவைக் கொல்ல வல்லவர்களாயிராமல், சரீரத்தை மாத்திரம் கொல்லுகிறவர்களுக்கு நீங்கள் பயப்பட வேண்டாம்; ஆத்துமாவையும் சரீரத்தையும் நரகத்திலே அழிக்க வல்லவருக்கே பயப் படுங்கள்" என்று கூறினார் (மத். 10:28).

இது கர்த்தரை அறிவிப்பதில் தைரியம் என்ற பண்பைக் கொண்ட ஒரு வாழ்வாக இருக்க வேண்டும். கிறிஸ்து, "மனுஷர் முன்பாக என்னை அறிக்கை பண்ணுகிறவன் எவனோ, அவனை நானும் பரலோகத்திலிருக்கிற

என் பிதாவின் முன்பாக அறிக்கை பண்ணுவேன். மனுஷர் முன்பாக என்னை மறுதலிக்கிறவன் எவனோ, அவனை நானும் பரலோகத்திலிருக்கிற என் பிதாவின் முன்பாக மறுத்தலிப்பேன்" என்று கூறினார் (வ. 32, 33). நாம் அவரை வார்த்தையினால் ஒப்புக்கொள்ள வேண்டும். பார்க்ளே என்பவர், ''மிக அதிகமான மக்கள், தெளிவான/தைரியமான வார்த்தைகளைக் காட்டிலும் கோழைத்தனமான அமைதியினால் இயேசு கிறிஸ்துவை மறுதலிக்கின்றார்கள்" என்று கருத்துத் தெரிவித்தார்.[9] நாம் செய்கையினாலும் அவரை ஒப்புக்கொள்ள வேண்டும் (தீத்து 1:16ஐக் காணவும்). அமெரிக்காவின் அதிபர் தமக்கு இரகசிய சேவைகளைக் கொண்டிருக்கலாம்,[10] ஆனால் இயேசு அவ்வாறு எதையும் கொண்டிருப்பதில்லை. நீங்களும் நானும் நமது இராஜாவுக்கு நாம் ஊழியர்களாக இருக்கின்றோம் என்பதை வெளிப்படையாக ஒப்புக்கொள்ள வேண்டும்!

இது சரியான முன்னுரிமைகள் என்ற பண்பைக் கொண்ட ஒரு வாழ்வாக இருக்க வேண்டும். தேவனும், இயேசுவும், இராஜ்யமும் எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக வைக்கப்பட வேண்டும். அவர்கள் நமது குடும்பங்களைக் காட்டிலும் அதிக முக்கியத்துவம் வாய்ந்தவர்களாக உள்ளனர். இயேசு, "தகப்பனையாவது தாயையாவது என்னிலும் அதிகமாய் நேசிக்கிறவன் எனக்குப் பாத்திரன் அல்ல; மகனையாவது மகளையாவது என்னிலும் அதிகமாய் நேசிக்கிறவன் எனக்குப் பாத்திரன் அல்ல" என்று கூறினார் (வ. 37).[11] கர்த்தருடைய இராஜ்யமானது நமது உயிரைவிட/வாழ்வைவிட அதிகம் முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாக உள்ளது. மீண்டும், கிறிஸ்து ''என்னிமித்தம் தன் ஜீவனை இழந்துபோகிறவன் அதைக் காப்பான்" என்று கூறினார் (வ. 39ஆ). தொடக்க காலக் கிறிஸ்தவர்கள் ரோமப் பேரரசின் உபத்திரவங்களை சந்தித்தபோது, இந்த வாக்குத்தத்தம் என்ன ஒரு ஆறுதலைக் கொடுத்திருந்தது!

இது சுயத்தை மறுத்தல் என்ற பண்பைக் கொண்ட ஒரு வாழ்வாக இருக்க வேண்டும். இயேசு, "தன் சிலுவையை எடுத்துக்கொண்டு என்னைப் பின்பற்றாதவன் எனக்குப் பாத்திரன் அல்ல" என்று கூறினார் (வ. 38). இதுவே மத்தேயு சுவிசேஷத்தில் சிலுவையைப் பற்றி முதன்முதலாகக் குறிப்பிடும் இடமாக உள்ளது. பிற்பாடு இயேசு - நேரடி அர்த்தமாகவே - "தமது சிலுவையைத் தூக்கினார்." நாம் அவரைப் பின்பற்ற மனவிருப்பம் உள்ளவர்களாயிருக்க வேண்டும்.

சகிக்க வேண்டிய உபத்திரவம் (வ. 16-18, 21, 22, 34-36)

கிறிஸ்துவின் "ஸ்தானாபதிகள்" என்ற வகையில் நாம் உபத்திரவத்தை எதிர்பார்க்க முடியும். இயேசு தமது சீஷர்களிடத்தில், "ஆடுகளை ஓநாய்களுக்குள்ளே அனுப்புகிறதுபோல, இதோ, நான் உங்களை அனுப்புகிறேன்" என்று கூறினார் (வ. 16அ). கிறிஸ்து இராஜாதி இராஜாவாக இருப்பதால், இது வினோதமானதாக ஒலிக்கலாம், ஆனால் அதிகாரத்துவத்திற்கு எதிராகக் கலகம் செய்ததின் பதிவேடே வரலாறாக உள்ளது. அவர்கள் அவரை உபத்திரவப்படுத்தினார்கள் என்றால் (வ. 25), அவர்கள் ஏன் அவரது பின்பற்றாளர்களை உபத்திரவப்படுத்த மாட்டார்கள் (வ. 24)?

இவ்வதிகாரமானது மூன்று வகையான உபத்திரவங்களைக் குறிப்பிடு கிறது. முதலாவது, அந்த நாளில் இருந்த நிறுவனமயமாக்கப்பட்ட மதத்தி லிருந்து வந்த உபத்திரவமாக உள்ளது: "மனுஷரைக் குறித்து எச்சரிக்கை யாயிருங்கள்; அவர்கள் உங்களை ஆலோசனைச் சங்கங்களுக்கு ஒப்புக் கொடுத்து, தங்கள் ஜெப ஆலயங்களில் உங்களை வாரினால் அடிப்பார்கள்" (வ. 17). நிறுவனமயமாக்கப்பட்ட மதத்தினால் உபத்திரவப்படுதல் என்றால் என்ன என்பதை இன்றைய நாட்களில் உலகின் சிலபகுதிகளில் வாழ்கின்ற கிறிஸ்தவர்கள் புரிந்துகொண்டுள்ளார்கள்.

இரண்டாவது, அரசாங்க அதிகாரிகளிடமிருந்து வந்த உபத்திரவமாக உள்ளது: "... என்னிமித்தம் அதிபதிகளுக்கு முன்பாகவும், இராஜாக்களுக்கு முன்பாகவும் கொண்டுபோகப்படுவீர்கள்'' (வ. 18அ). உடனே நாம், பவுலின் உபத்திரவத்தையும், முதல் இரத்தசாட்சிகளின் உபத்திரவத்தையும் நினைக்கின்றோம். மீண்டும், இன்றைய நாட்களில் உள்ள நமது சகோதரர் களில் சிலர் இவ்வகையிலான உபத்திரவத்தை அடைந்துள்ளார்கள், அடைகின்றார்கள்.[12]

மூன்றாவது வகையான உபத்திரவம் எதிர்பாராத ஆதாரமூலத்தில் இருந்து வருகிறதாக உள்ளது: இது குடும்பம் என்பதாகும்.[13]

> *"சகோதரன் தன் சகோதரனையும், தகப்பன் தன் பிள்ளையையும், மரணத்துக்கு ஒப்புக்கொடுப்பார்கள்; பெற்றோருக்கு விரோதமாகப் பிள்ளைகள் எழும்பி அவர்களைக் கொலை செய்வார்கள்" (வ. 21).*

> *"பூமியின்மேல் சமாதானத்தை அனுப்பவந்தேன் என்று எண்ணா திருங்கள்; சமாதானத்தையல்ல, பட்டயத்தையே அனுப்பவந்தேன். எப்படியெனில், மகனுக்கும் தகப்பனுக்கும், மகளுக்கும் தாய்க்கும், மருமகளுக்கும் மாமிக்கும் பிரிவினையுண்டாக்க வந்தேன். ஒரு மனு ஷனுக்குச் சத்துருக்கள் அவன் வீட்டாரே" (வ. 34-36).*

இயேசு தமது பின்பற்றாளர்களுக்குப் பின்வருமாறு எதார்த்தமாகக் கூறினார்: "என் நாமத்தினிமித்தம் நீங்கள் எல்லாராலும் பகைக்கப்படுவீர் கள்" (வ. 22அ). அவர்களிடத்தில் அவர் முற்றிலும் நேர்மை உள்ளவராயிருந் தார். அவர் பணிபற்றிய விவரிப்பைக் கொடுத்தார், பின்பு உண்மையில் அவர், "இந்தப் பணியை நீங்கள் விரும்புகின்றீர்களா?" என்று கேட்டார்.

புதிய ஏற்பாடு உபத்திரவத்தைப் பற்றி அதிகமாய்க் கூறுகிறபோது, நாம் ஏன் அதைப் பற்றி மிகவும் குறைவாகக் கூறுகின்றோம்?[14] *தொடக்க கால சபையார் கூடிவந்தபோது, அவர்கள் கர்த்தருக்காக எதிர்கொள்ள வேண்டி யிருந்த அபாயங்களைப் பற்றிப் பேசினார்கள். நம்மில் சிலர், மிகவும் வேலை மும்முரமாக, மிகவும் களைப்பாக, மிகவும் வெயிலாக அல்லது மிகவும் குளிராக இருப்பதைப் பற்றி முறையிடுகின்றோம். நாம் வசதிக் குறைவுகளை விரும்பாதிருக்கும்போது, அவர்கள் உபத்திரவத்தைச் சகித்தார்கள். "இயேசு மாத்திரம் தனியே சிலுவையைச் சுமக்க வேண்டுமா?"*

எதிர்பார்க்க வேண்டிய ஆதாரமூலங்கள் (வ. 26-31)

நான், மத்தேயு 10ல் கிறிஸ்துவின் வார்த்தைகள் எல்லாம் எதிர்மறை யானவை என்ற மனப்பதிவை விட்டுச் செல்வதற்கு விரும்ப மாட்டேன். நாணயத்திற்கு மறுபக்கம் இருந்தது. இயேசுவின் "ஸ்தானாபதிகள்" என்ற வகையில், நாம் இராஜாவின் வல்லமைகளையும் ஆதார மூலங்களையும் நமது பயன்பாட்டிற்கென்று பெற்றுள்ளோம்.

இந்த அதிகாரத்தில் கர்த்தர், தமது சீஷர்களிடத்தில் பயப்பட வேண்டாம் என்று மூன்றுமுறை கூறினார்: உங்களுக்குக் கெடுதல் விளைவிக்கப்படும்போது நீங்கள் பயப்பட வேண்டாம், ஏனென்றால் முடிவில் சத்தியமே வெல்லும்: ''அவர்களுக்குப் பயப்படாதிருங்கள்; வெளியாக்கப்படாத மறைபொருளும் இல்லை; அறியப்படாத இரகசிய மும் இல்லை" (வ. 26). சுவிசேஷம் "வீடுகளின் மேல்" அறிவிக்கப்படும் (வ. 27).[15]

உங்கள் உயிருக்கு/வாழ்வுக்கு அச்சுறுத்தல் ஏற்படுத்தப்படும்போது பயப்படாதிருங்கள், ஏனென்றால் உடலைக் கொல்வது மட்டுமே மனிதர்களால் செய்ய முடிந்த எல்லாமுமாக உள்ளது: "ஆத்துமாவைக் கொல்ல வல்லவர்களாயிராமல், சரீரத்தை மாத்திரம் கொல்லுகிறவர்களுக்கு நீங்கள் பயப்பட வேண்டாம்; ஆத்துமாவையும் சரீரத்தையும் நரகத்திலே அழிக்க வல்லவருக்கே பயப்படுங்கள்'' (வ. 28). யாரோ ஒருவர், ''பரிசுத்தவான்களே நீங்கள் அவருக்குப் பயப்படுங்கள், பின்பு நீங்கள் பயப்படுவதற்கு வேறு எதையும் கொண்டிருக்க மாட்டீர்கள்'' என்று எழுதியுள்ளார். ஜான் நாக்ஸ் என்பவரின் உடலைப் புதைத்தபோது, "இங்கு எந்த மனிதரையும் எதிர்கொள்ள ஒருபோதும் பயப்படாத அளவுக்கு தேவன்மீது அதிக பயபக்தி கொண்ட ஒருவர் உறங்குகின்றார்'' என்று கூறப்பட்டது.[16]

பயப்படாதீர்கள், ஏனென்றால் சர்வ வல்லமை நிறைந்த தேவன் உங்கள் பக்கம் இருக்கின்றார்!

> *"ஒரு காசுக்கு[17] இரண்டு அடைக்கலான் குருவிகளை விற்கிறார்கள் அல்லவா? ஆயினும் உங்கள் பிதாவின் சித்தமில்லாமல், அவைகளில் ஒன்றாகிலும் தரையிலே விழாது. உங்கள் தலையிலுள்ள மயிரெல்லாம் எண்ணப்பட்டிருக்கிறது. ஆதலால், பயப்படாதிருங்கள்; அநேக அடைக்கலான் குருவிகளைப்பார்க்கிலும் நீங்கள் விசேஷித்தவர்களா யிருக்கிறீர்கள்" (வ. 29-31).*

முடிவுரை

இயேசு தமது அப்போஸ்தலர்களுக்குக் கொடுத்த அறைகூவல் - மற்றும் அவர் நமக்குக் கொடுக்கின்ற அறைகூவல் - வசனம் 39ல் தொகுத்துரைக்கப் படுகிறது: ''தன் ஜீவனைக் காக்கிறவன் அதை இழந்துபோவான்; என்னிமித்தம் தன் ஜீவனை இழந்துபோகிறவன் அதைக் காப்பான்.'' முதல் இரத்தசாட்சிகள் அக்கினி சுவாலைகளை அல்லது காட்டு மிருகங்களை தங்கள் உதடுகளில் பின்வரும் வார்த்தைகளுடன் எதிர்கொண்டார்கள்

என்று தொடக்க கால எழுத்தாளர்கள் நமக்குக் கூறுகின்றார்கள்: "என்னிமித்தம் தன் ஜீவனை இழந்துபோகிறவன் அதைக் காப்பான்."

மத்தேயு 10:39 வசனம் இரத்த சாட்சிகளாக மரித்தவர்களுக்கு மாத்திரமான வசனமாக இருப்பதில்லை. இது நம் ஒவ்வொருவருக்கும் ஆனதாகவும் உள்ளது. இது, புதிய ஏற்பாட்டில் கர்த்தர் மிகவும் அடிக்கடி கூறியதாகப் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ள கூற்றைக் கொண்டுள்ளது. இந்தக் கூற்று சுவிசேஷ விவரங்களில் ஆறுமுறை காணப்படுகிறது. (மற்ற ஐந்து முறைகளாவன: மத். 16:25; மாற். 8:35; லூக். 9:24; 17:33; யோவா. 12:25.) இயேசுவின் ஊழியத்தில் நாம் நமது ஜீவனை (உயிரை) இழப்பதன் முக்கியத்துவத்தை நாம் கற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று அவர் விரும்பு கின்றார். "தன் ஜீவனைக் கண்டடைகிறவன் அதை இழந்துபோகிறான், என்னிமித்தம் தன் ஜீவனை இழக்கிறவன் அதைக் கண்டடைவான்."

உங்களுக்கு விடுக்கப்பட்ட அழைப்பையும் உங்களுக்கு இடப்பட்ட கட்டளைகளையும் நீங்கள் புறக்கணித்தால், உங்கள் வாழ்வை உங்களுக் காக மட்டுமே சுயநலத்துடன் அபகரித்தால், நீங்கள் அதை இழந்து போவீர்கள். உங்கள் வாழ்வைக் கொண்டு நீங்கள் என்ன செய்வீர்கள்? இன்றைய நாள் அதைத் தீர்மானிக்கும் நாளாக உள்ளது.[18]

குறிப்புகள்

[1]"கிறிஸ்துவின் வாழ்வு, 1" என்ற புத்தகத்தில் "நான்கு சுவிசேஷ விவரங்கள்" மற்றும் "மத்தேயு எழுதிய சுவிசேஷம்" என்ற பாடங்களில் காணவும். [2]"கிறிஸ்துவின் வாழ்வு, 2" என்ற புத்தகத்தில் "கூட்டத்தின் புயல்" என்ற பாடத்தில் நாம் அப்போஸ்தலர்கள் தேர்ந்துகொள்ளப்பட்டதைப் பற்றி படித்தோம். [3]எபேசியர் 6:19ல் பவுல் தம்மைப் பற்றி "சங்கிலியால் கட்டப்பட்டிருக்கிற ஸ்தானாபதியாகிய நான்" என்று கூறினார். "ஸ்தானாபதி" என்ற வார்த்தை "முதிய" அல்லது "மிக முதிய" என்பதற்கான வார்த்தையின் வடிவம் ஒன்றில் இருந்து வருவதாக உள்ளது. சட்டப்படி, அந்த நாட்களில் உலகப் பிரகாரமான ஸ்தானாபதிகள் வயது முதிர்ந்த மனிதர்களாக இருந்தார்கள். பிலேமோன் 8ல் உள்ள "முதிர்வயதுள்ளவன்" என்ற வார்த்தை "ஸ்தானாபதி" என்றே மொழிபெயர்க்கப்பட்டிருக்க வேண்டும் என்று பல விளக்கவுரையாளர்கள் நினைக்கின்றனர். பவுல் ஒரு "ஸ்தானாபதியாக" இருந்திருந்தால், மற்ற அப்போஸ்தலர்களும் அவ்வாறே இருந்திருப்பார்கள். அப்போஸ்தலர்கள் இயேசுவைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தினார்கள் என்று மத்தேயு 10 வலியுறுத்துகிறது. தம்மை அனுப்பினவரைப் பிரதிநிதித்துவப் படுத்துதல் என்பதே ஸ்தானாபதியின் அடிப்படைப் பணிப் பொறுப்பாக உள்ளது. [4]அப்போஸ்தலர்களைப் பற்றிய இந்தத் தகவல், இந்தப் பாடத்தொடரின் முந்தின பகுதியொன்றில் தரப்பட்டுள்ளது, ஆனாலும் அதைத் திரும்பக் கூறுவதில் மதிப்பு இருக்கக் கூடும். [5]தீவிரவாதிகள் (Zealots) *என்பவர்கள் இயேசுவின் நாட்களில் இருந்த "பிற பிரிவினர்கள்" என்பதில் பட்டியலிடப்பட்டிருந்தார்கள். "கிறிஸ்துவின் வாழ்வு, 1" என்ற புத்தகத்தில் கிறிஸ்து வந்த வேளையில் இருந்த உலகம் என்ற பாடத்தில் இதைப் பற்றிய விளக்கத்தைக் காணவும். [6]*James Burton Coffman, *Commentary on Matthew* (Austin, Tex.: Firm Foundation Publishing House, 1968), 137. *[7]யோவான் 13:20ஐயும் காணவும். புதிய ஏற்பாட்டில் இயேசு கூறியுள்ளவை, அப்போஸ்தலர்கள்*

எழுதியுள்ள அல்லது கூறியுள்ள விஷயங்களைக் காட்டிலும் கனம்மிக்கவை என்று சிலர் போதிக்கின்றார்கள். மத்தேயு 10:42 மற்றும் யோவா. 13:20 ஆகிய வசனங்கள் நாம் அப்போஸ்தலர்களின் போதனையை, அது இயேசுவின் போதனையாக இருப்பதால் ஏற்றக்கொள்ள வேண்டும் என்று கருத்துத் தெரிவிக்கின்றன. நாம் அப்போஸ்தலர்களை ஏற்றுக்கொண்டால், நாம் கிறிஸ்துவை ஏற்றுக் கொள்ளுகின்றோம். இதற்கு மறுபுறத்தில், நாம் அவர்களை (மற்றும் அவர்களின் போதனையை)ப் புறக்கணித்தால், நாம் கிறிஸ்துவைப் புறக்கணிக்கின்றவர்கள் ஆகின்றோம். [8]William Barclay, *The Gospel of Matthew,* vol. 1, rev. ed., The Daily Bible Study Series (Philadelphia: Westminster Press, 1975), 361. [9]Ibid., 392. [10]U.S. Secret Service என்பது அமெரிக்க நாட்டின் கருவூலத் துறையின் ஒரு முகமையாகும். மற்ற கடமைகளுடன் இந்தத் துறைக்கு அதிபரையும் அவரது குடும்பத்தையும் பாதுகாக்கும் பொறுப்பும் கட்டளையிடப்பட்டுள்ளது.

[11]மத்தேயு 10:37 மற்றும் அதன் மறைவான கருத்துக்கள் பற்றிய ஒரு சுருக்கமான கலந்துரையாடலுக்கு, "கிறிஸ்துவின் வாழ்வு, 2" என்ற புத்தகத்தில் உள்ள "நமது இரண்டு குடும்பங்கள்" என்ற பாடத்தில் காணவும். [12]அரசாங்கத்தாரால் உபத்திரவம் இல்லாத அமெரிக்க நாட்டில் நான் இதை பொதுவாக சமுதாயத்தினால் ஏற்படும் உபத்திரவத்திற்கு நடைமுறைப் படுத்துவதுண்டு. [13]வசனம் 34-36 வரையுள்ள பகுதிக்கான ஒரு சுருக்கமான கலந்துரையாடலுக்கு, "கிறிஸ்துவின் வாழ்வு, 2" என்ற புத்தகத்தில் உள்ள "நமது இரண்டு குடும்பங்கள்" என்ற பாடத்தில் காணவும். [14]பின்வரும் வசனங்களைக் காணவும்: ரோமர் 8:14-17; பிலி. 1:27-30; 1 பேது. 2:18-21; 5:8, 9; 2 தீமோ. 3:10-12. [15]டெக்ஸாஸின் கிளெபர்ன் என்ற இடத்தில் உள்ள வடக்கு ஆங்கிலின் தெரு கிறிஸ்துவின் சபை கூடிவரும் கட்டிடத்தில் ஒரு புறத்தில் ஏறக்குறைய சமதளமான மேற்கூரையொன்று உள்ளது. அந்தக் கூரையின்மீது பிரசங்கியார் பிரசங்கிக்க, சுவிசேஷம் பிரசங்கிக்கப்படுவதைக் கேட்பதற்கு மக்கள் அமர்வதற்காகக் கார்கள் நிறுத்துமிடத்தில் நாற்காலிகளைப்போட்டு அவர்கள் பல கூட்டங்களை நடத்தியிருக்கின்றார்கள். [16]Barclay, 386. [17]"காசு" என்று இவ்விடத்தில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ள கிரேக்க வார்த்தையானது ரோமாபுரி அரசின் மிகச் சிறுமதிப்புள்ள செம்பு நாணயத்தைக் குறித்தது. இது ஏறக்குறைய ஒரு தினேரியத்தில் 1/15 பங்காக இருந்தது. (தினேரியம் என்பது ஒருநாள் உழைப்பிற்கான சராசரிக் கூலியாக இருந்தது.) [18]நீங்கள் இந்த பிரசங்கத்தைப் பயன்படுத்தும்போது, உங்கள் உரையைக் கேட்பவர்களுக்கு, கர்த்தரிடத்தில் வருவது எப்படி என்றும் (மாற். 16:15, 16; அப். 2:37, 38), அவர்கள் வழிவிலகிச் சென்றிருந்தால் கர்த்தரிடத்தில் திரும்புவது எப்படி என்றும் (அப். 8:22; யாக். 5:16) கூற விரும்பலாம்.